



יצחק רבין
בחברת הצמד הישראלי צחי ויעל העורך סיבוב הופעות בארצות-הברית, בפתחה החגיגית של החנות הגדולה ביותר בשיקאגו, "קרוסו פירלס סקוט". בתום אחת ההופעות של הצמד בשיקאגו, נישא אליהם אחד הצמד, פיס, הציג עצמו כיהודי והזמין אותם לסיבוב של שבועיים ביאכטה.

הצגה. במצברוח מרומם, הוש הומור ורצון לשיחה הודתה חנה שהיא מאושרת יותר ל שוחח עם סטודנטים מאשר עם נציגי כלי התיקשורת, כיוון שבראינות רדיו, ל טלוויזיה ולעיתונות עליה להיות זיהיה מאוד ולזכור תמיד שיש דברים שאסור לה לומר, משום שאינם בריאים לא להצגה ולא לאימאז' שלה לשחקנית. חנה הוסיפה גם כי הרעיון לשחק את מדיאה חדר למוחה לפני חמש שנים, והיא אמת היא שבתחילה רציתי לשחק מדיאה כושית או פלסטינית. כששאלה למה דווקא מדיאה? השיבה: "אני שונאת אלימות, עם כל ההשלכות הר חברתיות-פוליטיות האקטואר ליות הנובעות משינאה זו."

מפקד גלי צה"ל יצי
חק לבני חזר השבוע מסיוור במורה הרחוק כשאת שלושת הימים האחרונים טיילו עשה בוויאט-נאם, בין השאר ב דלתת המקונג הנמצאת עדיין בחלקה בשליטת הממשלה וחל קה בשליטת הוויאט-קונג. בני כפרים שביקר פגש לבני אנשים למודי מלחמה, נוקשים, חשדניים ומתחמקים משאלות על חייהם. בין השאר הוא פגש נערה יוצאת-דופן, לבר ש בבגד מסורתי - האווי נשענת על עץ וקוראת ספר. הנערה, מסתבר, היא מורה באותו איזור וכששאלה לבני לשם הספר, השיבה: "מלחמה ושלום."

את הכתבה על הגשר היבשתי אילת-אשדוד, ששוד רה כמוצאי-שבת בימון אירור עי השבוע בטלוויזיה פתח השדרן **שמעון טסלר** במי לים: "בגמל אילת היה כתבו עמנואל אל...". כאן התפרץ בצחוק והוסיף: "דודאי, ה סיבה: לטלוויזיה יש שני כתי בים בשם עמנואל. האחד הוא הכתב בעמק הירדן **עמנואל ארזיקווא** והשני הוא הכתב לענייני מדע **עמנואל דודאי**. אחרי שידור הכתבה פיצה טסלר את דודאי במילים: "זו היתה כתבתו של עמנואל..." (הפסקה, חיוך). "דודאי, הגיב על כך דודאי: "לא פעם קרה שצילצלתי לירושלים והחלו לדבר איתי כאילו שאני אל נקוה מהעמק."

שישי האחרון התחילה להת פרסם בהארץ הסידרה עם צילומי המסמכים על הברחה. במוצאי-שבת טילפן דינשטיין ללביב כדי להודיע לו שזכה בהתערבות וכי הוא מציע ל משטרה לפנות ללביב כדי לקבל את המסמכים ולטפל בעניין.

בראיון לערנה שביט
בגלי צה"ל, סיפר השבוע הר שחקן-זמר **שמעון ישראלי**, שהופיע בזמנו בתוכנית על **בנימין זאב הרצל**, על הנם בנו של הרצל שהיה ב מצוקה כספית ופנה אל אחד המרכזים היהודיים בלונדון ב בקשה שילוו לו לירה שטרלינג אחת. אנשי המרכז, שלא זיהו את בנו של האיש שתמונתו מתנוססת על גבי שטר 100 הלידות הישראליות, סירבו.

שגריר ארצות-הברית בישראל וולוורת ברבור הוזמן לטכס תקיעת הבורג המאה-אלף באולם הסחורות החדש שהולך ומוקם על-ידי החברה האמריקאית-ישראלית אינטרדו בנמל התעופה בלוד. ברבור, שהתכבד בתקיעת ה בורג, התקשה להבריג את ה בורג הענק. אחד הפועלים החליף אותו, הבריג את הבורג עד סופו כדי להקל על ה הברגה, הוציאו ומסר לברבור כדי שיתקע אותו מחדש.

מי שהתרגשה בצורה בלתי-רגילה כאשר נערכה בר אולפני הרצליה הקלטת פרקי שירה של אברהם שלונסקי קו, דדיה רביקוביץ ו אברהם חלפי עבור הטל וויזיה הישראלית, היתה ה שחקנית חנה מרון שהקי ריאה את השירים. את סיבת התרגשותה גילתה חנה ליה ל נוכחים תוך כדי הצילומים: היה זה בדיוק יום-הולדתה, המפיקה-במאית **דנה כוזנ** הגישה לה פרחים בתום ה הקלטה שעמדה כולה בסימן יום-הולדת. בשיא ההתרג שות, פלט התאורן הראשי של אולפני הרצליה, **נסים אבר** **באיה**: "חנה-לה, את נראית לכל היותר בת 22 פלוס."

לכבוד הצגות המאה של מדיאה, הוזמנה חנה מרון לספר בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב על ה

כאשר הציבור התקומם נגד מה שנראה כהסנות וחוסר- החלטה של ממשלת לוי **אשכול**. באחד הימים, אחרי שטליק ואלופים אחרים דיברו עם אשכול וביקשו ממנו לדעת את סיבות הדחייה, שאל אורה מסיים את טליק מדוע אין הקצינים פועלים בלי פקודת הממשלה. השיב לו אז טליק: "אתה רואה את האקדה הוה? אני נושא אותו רק למטרה אחת: לירות בכל אדם שיציע זאת."

סגן שר-האוצר צבי דינשטיין, הפסיד השבוע חמישה תקליטים ארוכי-נגון. ומעשה שהיה, כך היה: לפני שבועיים ראינו כתבי הארץ **שלמה גרב**, **ויגאל לביב** את דינשטיין בקשר לנתיבי נפט. במהלך הראיון טען דינשטיין כי קונצרן א.י.א.ס. השקיע בחיפוי נפט בישראל כל דולר מהמניות שמכר ב ישראל ושהחברה מכרה בארץ מניות בשמונה מיליון דולר. אמר לביב: "תסלח לי, מכרו בארץ לא שמונה אלא 15 מיל יון". השיב דינשטיין: "לפי נתוני הבנקים מכרו שמונה במוזמן ארבע בהתחייבות. לביב: "אני יכול להשיג חומר המראה שמכרו 15 במוזמן ו-20 בהתחייבות." דינשטיין: "זאת אומרת שהבריחו?" לביב: "נכון, שבעה מיליון ב מוזמן ו-20 בהתחייבות." דינשטיין: "לא מאמין." לביב: "נתערב?" דינשטיין: "מת"

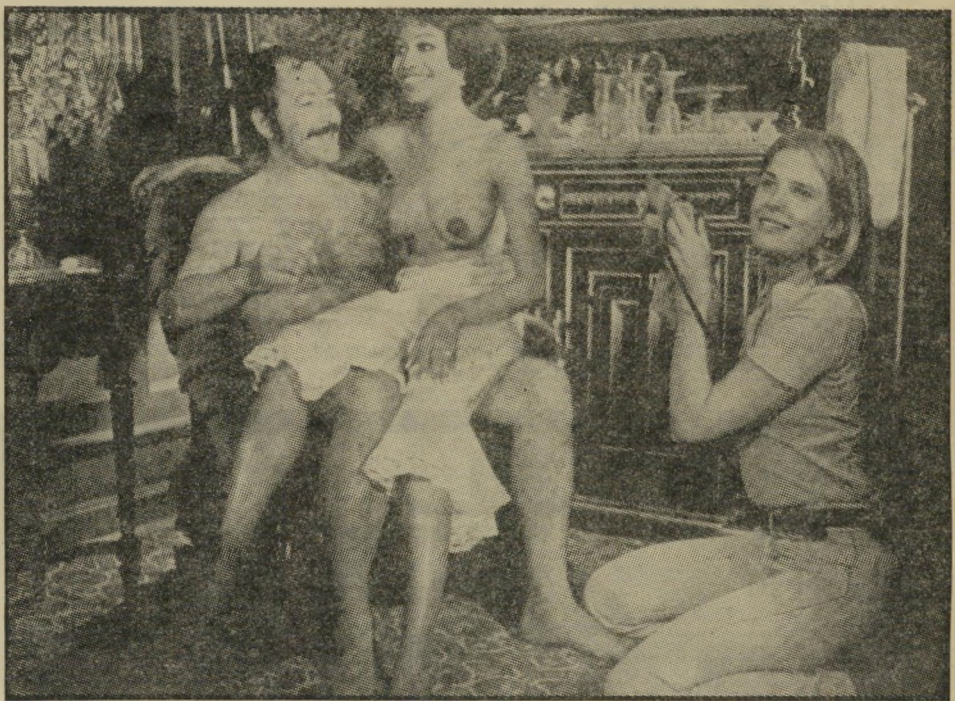
ראשה-הממשלה גולדה מאיר היתה במצב רוח עליו ביותר בהתנתה של אסירה קאהיר **מרסל ניניו** עם ה תעשיין **אלי בוגר**. ביחוד שפעו הערות לצון לעבר ה צלמים שהרבו לצלמה, הודיעה כי כאשר תפרוש מתפקידה תבחר במקצוע צלמת עיתונות. באמצע מסיבת החתונה ניגש לפתע החתן ושאל את כתב מעריב **אורי דן**, שניצב ליד ראשה-הממשלה: "אולי ראית את אשתי?" דן, הצביע לעברו השני של האולם, שם היתה מרסל מוקפת חברים. ראתה זאת גולדה ואמרה לבוגר: "אם אתה רוצה לדעת מה קורה במדינה הזאת אתה רואה ש אתה צריך לשאול אותו!" ה שיב לה אורי דן: "גבירתי ראשה-הממשלה, אני מודה לך על המחמאה!" אמרה לו גולי דה: "זאת לא מחמאה, אל תחשוב שתמיד זה טוב לדעת את הכל." סיכם אורי דן את הוויכוח: "לעיתונאי זו תמיד מחמאה לדעת."

בארוחת-ערב שערך השבוע עורך הארץ, גרשום זלוקו, לכמה ידידים, נזכר פליקס שנבלג איך החליף את שמו **לפנחס שינער**. **מישה שרת** הזמינו, הטיל עליו לנהל את המשא-ומתן לשילומים עם גרמניה. אולם הוא דרש שיבחר לעצמו תחילה שם עברי, שנבלג אמר לשרת שיציע לו שם. בו ב

יש אנשים שלא היו מדברים זה עם זה לעולם, לולא נפגשו באולם הכנסה. **אמיל חביבי** מרק"ח ואי סר הראה, מי שהיה הממונה על שרותי הביטחון, יוש בים בכנסת בשורה אחת, כי מחוק של כמה מושבים זה מזה, השבוע, אחרי שהחלי פו ביניהם קריאות-ביניים, קם הראל, התיישב ליד חביבי ו שאל אותו במלוא הרצינות: "אולי תסדר לי הזמנה למוסק בה?" ואחרי הירחור נוסף: "אבל תבוא עימי, זה יהיה יותר בטוח."

כאשר הופיע ח"כ אי סר הראל, במועדון הסטודנ טים הירושלמי בעיר אתון כי וויכוח על "הפרשה", הוא ניכ נס בוויכוח עם עורך עיתון הסטודנטים פי האתון, **אבי רהם גל**, שהאשים את איס הראל בהתעלמות ממיגבלות הר צנוורה. הראל האשים את גל בהפצת שקרים. בתגובה ביקש ממנו גל לתבוע אותו לדין על הוצאת דיבה אם הוא סבור ש פירסם עליו דברי שקר. הר אל, שעמד על דעתו כי מא מריו של גל נכתבו בהשראת "גורמים עוינים", השיב לגל: "תתבע אתה אותי לדין, לי אין כסף."

כשתח אבא אבן את נאום-התשובה שלו בווי כוח על אימי **אנואר אלי סאדאת**, דיבר על חשיבות הודש ראמאדאן למוסלמים. ה



קנדיס ברגן
(25) השחקנית האמריקאית ("חייל בכחול") הפכה לצלמת הירחון "פליי בוי" הטיל עליה לעלם בעצמה את הסצנות הפיקנטיות בסרט החדש שלה, "מסיבת הציוד". קנדיס אינה מאושרת מתפקידה בסרט: "תפקידי הוא להאנס ולהגיע לאורגומה."

ערכים. לביב: "בכל התערי בות יש אחד טיפש ושני מנוול. אין לי כל רצון להיות מנוול. יש לי בבית מסמכים שמוכיחים שהבריחו שמונה מיליון ל"י לשווייץ." כאן הת ערב שלמה גרב: "אם זה נכון, אז אני מציע שצבי יממן לך סיוור בשדות הנפט בארצות-הברית." דינשטיין: "בסדר, נלחץ יד." לביב: "לא, זה ייראה כסחיסה. אני מציע שנתערב על חמישה תקליטים ארוכי-נגון." ביום

מקום הציע לו שרת את השם שינער, בלוויית הסברים על אמרפל מלך שינער. שני בלג כמיה והלך הביתה. כע בר כמה שעות טילפן לו שרת, אמר: "פליקס, תזכור לאיית את השם בלועזית ב נו"ן כפול. אחרת יבטאו אותו שלא כהלכה."

באותה ארוחה נכה גם האלוף ישראל ("טליק") **טל**. הוא נזכר בימי-החרדה שלפני מלחמת ששת-הימים,

דבר צילצל כשיעור קצר על מהות האיסלאם. ח"כ **מנחם בגין** הקשיב, ואז פנה בי קריאה היתולית אל אמיל חביבי: "האם הוא צודק?" חברי-כנסת אחרים התערבו, הזכירו לבגין שחביבי אינו מוסלמי, אלא נוצרי - כמו חברי-לשע, **תופיק טובי**. המוסלמי היחידי שנוכח אותה שעה באולם היה סגן שר-הבריאות המפ"מ, **עבד-אלי עזרי ארזועבי**. הוא אישר את נכונות ההסברים של אבן.